# Τρεις διαφορετικές συναυλίες

*Του Φοίβου Ανωγειανάκη*

Απορούμε πώς το Γαλλικό Ινστιτούτο, προσεκτικό πάντα στην προετοιμασία των εκδηλώσεών του, μας έδωσε ένα πρόγραμμα τόσο αδικαιολόγητα ελλιπές ακόμα και στις πλέον **στοιχειώδεις πληροφορίες** που δίκαια περίμενε να διαβάσει — **και όχι ν' ακούσει** — ο ακροατής στην πρόσφατη συναυλία της οδού Σίνα. Πώς αίφνης να θυμάται ο ακροατής, κατά την εκτέλεση, τα τόσα μέρη του κουαρτέτου του Ντυτιγιέ, που άκουσε να λέγονται «εν τάχει» από τον προλογίσαντα τη συναυλία; Γιατί αυτή η δοκιμασία; Διαφορετική γνώμη έχουμε επίσης για το χαρακτηρισμό του κουαρτέτου, στο σύντομο πρόλογο, ως έργου δήθεν ήπιου στα εκφραστικά του μέσα. Το κουαρτέτο του Ντυτιγιέ ακολουθεί τις «τεχνικές» γραφής, που σήμερα βάλλονται σκληρά από τον ανελέητο πανδαμάτορα χρόνο. Η εκτέλεσή του, ωστόσο, ήταν μια προσφορά στη μουσική ζωή της Αθήνας.

Το άλλο πρόγραμμα της βραδιάς κόλλησε σε ατμόσφαιρα μουσικής ευδαιμονίας, εκτός ίσως από τις πρώτες σελίδες, στο Κουαρτέτο «Ροζαμούνδη» του Σούμπερτ, που ταλαιπωρήθηκαν κάπως από έλλειψη άνεσης και ηχητικής ισορροπίας. Γρήγορα όμως, με την αποκατάσταση της εκφραστικής σύμπνοιας το Βία Νόβα προχώρησε σε μια θαυμάσια εκτέλεση του Σούμπερτ.

Αξέχαστη, σ' ένα κλίμα ονειρικό με λεπτότατες χρωματικές αποχρώσεις η εκτέλεση του Κουαρτέτου σε σολ ελ. του Ντεμπυσύ. Τα μέλη της Βία Νόβα: Ζαν Μουϋλιέρ βιολί, Ζαν Πιερ Σαμπουρέ βιολί, Κλωντ Ναβώ βιόλα, Ζαν Μαρί Γκαμάρ τσέλο (Γαλλικό Ινστιτούτο, 24.1.86).

## Κουαρτέτο Βία Νόβα - Κ.Ο.Α.: Χωραφάς και Δεμερτζής - Ντούο Γαδέδη - Βρανούση

Περιμέναμε μια περισσότερο ενδιαφέρουσα επιλογή στο πρόγραμμα της περασμένης συμφωνικής στο «Παλλάς». Ο κ. Χωραφάς ξέρει καλά πόσο λείπει η προκλασική μουσική από τα προγράμματα της ΚΟΑ. Επίσης, γνωρίζει καλά την παιδευτική σημασία της, τόσο για το πλατύτερο κοινό όσο και για τους νέους σπουδαστές που δεν έχουν καμιά ευκαιρία να ακούσουν ζωντανές εκτελέσεις μουσικής μπαρόκ στην Αθήνα. Τι πιο ωραίο από μια Σουίτα του Μπαχ π.χ. ή ένα Κοντσέρτο του Χαίντελ, έργα δηλαδή που έχουμε να ακούσουμε τώρα και πολλά χρόνια. Πώς δικαιολογείται η εκλογή μιας φαντασίας και φούγκας του Μπαχ **σε διασκευή;** Πολύ περισσότερο όταν τέτοιες διασκευές δεν παίζονται πια πουθενά. Ακόμα και αν έχουν γίνει από ένα Δημήτρη Μητρόπουλο. Εάν ο κ. Χωραφάς ήθελε να τιμήσει το μεγάλο Έλληνα μαέστρο δεν είχε παρά να εκτελέσει ένα έργο του, κάτι που θα έδινε ξεχωριστό ενδιαφέρον στη συναυλία.

Πέρα όμως από την άτυχη επιλογή του προγράμματος, η συναυλία ατύχησε και στην εκτέλεση. Με ομοιόμορφες κινήσεις των δυο χεριών και με το αριστερό χέρι να «τρέμει» ζητώντας όλο και περισσότερο πάθος και φόρτε από τους μουσικούς, μας θύμισε τις ανάλογες σκηνές, αλλά και συνέπειες, της συναυλίας του κ. Παρίδη. Ο Μπαχ και η «Εβδομη» του Ντβόρζακ μεταμορφώθηκαν σε άμορφη μάζα φθόγγων χωρίς έκφραση, χωρίς χρώμα, χωρίς ατμόσφαιρα.

Ο σολίστας της συναυλίας, ο διολιστής Γιώργος Δεμερτζής, αντιμετώπισε με θάρρος το Κοντσέρτο του Μπετόβεν. Αν εξαιρέσουμε ορισμένα ατυχήματα στα δυο πρώτα μέρη (στο Ρόντο ούτε μια φορά δεν ήταν σωστό, τονικά, το θέμα) ο Δεμερτζής εξακολουθεί να έχει ωραίο ήχο και μουσικές δυνατότητες ικανές για πολύ καλύτερα αποτελέσματα («Παλλάς», 27.1.86).

Αν και θέλουμε δεν μπορούμε ν' αντιμετωπίσουμε τη συναυλία της Στέλλας Γαδέδη - φλάουτο και της Ντιάνας Βρανούση - πιάνο ως μουσική δωματίου, όσο κι αν ξέρουμε ότι τα έργα που ακούσαμε ανήκουν σ' αυτό το χώρο. Ο τρόπος όμως με τον οποίο παρουσιάστηκαν πρόδιδε σολιστική νοοτροπία, ιδιαίτερα από την πλευρά του πιάνου που τελικά και κυριάρχησε (σε βάρος φυσικά της συνεργασίας του με το φλάουτο). Ισχυρά, αδικαιολόγητα φόρτε μ' επίμονη χρήση του πεντάλ τραυμάτισαν ανεπανόρθωτα κάθε έννοια εκφραστικής σύμπνοιας ανάμεσα στα δυο όργανα και προπαντός το πνεύμα και την «εσωτερική» εκείνη ατμόσφαιρα της μουσικής δωματίου.

Σημειώνουμε μια κάποια αποδοτικότερη — μουσικά — συνεργασία στα δυο τελευταία έργα (Ντυτιγιέ και Μαρτινού). Τα άλλα έργα του προγράμματος: Μότσαρτ, Φωρέ, Ιμπέρ και Πουλένκ (Ατεναίουμ, 28.1.86).

Υ.Γ. Στο προηγούμενο σημείωμα («Α», 25.1.86), τυπογραφικό λάθος μεταμόρφωσε το «σολιστικό» παίξιμο της κ. Μπογιατζίεβα σε **σοσιαλιστικό** παίξιμο.